

16. Boulu și Vițelulu.

Unu bou ca toți boii, pușinu la simțire,
In ȃilele n3stre de s3rtă—ajutatu,
Și de cătu toți frații mai cu osebite,
Dobāndi 'n cirēdă, unu postu însemnatu.

— Unu bou în postu mare?—Dreptu c'am ciudatu vine;

Dar' asta se'ntāmplă în ori-care locu:

De cătu multă minte, știu că e mai bine

Să ai totu-de-a-una, unu dramu de norocu.

Așa d'a vieței veselă schimbare,

Cum și de mândrie boulu stăpānitu,

Se credea că este de cătu toți mai mare,

Că cu dēnsulu nimeni nu e potrivit.

Vițelulu atuncea plinu de bucurie,

Auȃindu că unchiulu s'a făcutu boeriu,

Că are clāi sume și liveȃi o mie:

„Mē ducu, ȃise 'ndatā, nițelu fēnu să-i ceru“.

Fār' a perde timpul vițelulu pornesce,

Ajunge la unchiu, cērcă a intra;

Dar' pe locu o slugă, vine și'lu opresce:

„Acum d3rme, ȃice, nu-lu potu supērā“.

—„Acum d3rme? Ce feliu! Pentru 'ntēia datā

Dupē prānȃu să d3rmă! Obiceiulu lui

Erā, să nu ședă ȃiua nici o datā;

Astu somnu nu prea-mi place, și o să i-o ȃicu.“

— Ba să-ȃi cauți trēba, că mānānci trāntēlā;

S'a scimbātu boerulu, nu e cum ilu știu;

Trebue 'nainte-i să mergi cu sfiālă,

Priimitu în casă, dacā vrei să fi.“

La o moȃicie atāta de mare,

Vițelulu respunde că va ascepta;

Dar' unchiu se sc3lă, plēcă la preāmlare,

Pe lēngă elu trece, fār' a se uita.

Cu māhnire t3te bāiatulu le vede;

Înse socotesce că unchiulu a orbitu;

Căci fāră 'ndoială nu putea a crede,

Că buna sa rudă să-lu fi ocolitu.

A doua ȃi érāși, prea de diminēȃă,

Să-i gāsēscă vreme la dēnsulu veni.

O slugă ce-afară ilu vedea că 'nghiaȃă,

Ca să-i facă bine, de elu pomeni: